

Man vil altsaa se, at naar man er naaet til en Lovgivning af denne Art paa Færøerne, hvorved Afgørelsen lægges i Beboernes Haand, er det sket paa en Tid, da hele den færøske Befolkning er moden til at føre en saadan Lov ud i Livet. Det er en Selvfølge, at der var enkelte, som stemte imod, men det langt overvejende Flertal stemte altsaa for, at der ikke længere skulde kunne sælges eller udskænkes berusende Drikke paa Færøerne. I 1912 blev Loven revideret, og de Erklæringer, som da forelaa fra Myndighederne paa Færøerne, gik ud paa, at Loven havde virket udmærket og efter sin Hensigt. Liggende Erklæringer foreligger nu med Hensyn til Virkningen af Loven af 1912, det er derfor naturligt, at Rigsdagen ikke alene tager velvilligt mod et saadant Lovforslag, men ogsaa lader det nyde hurtig Fremme.

Imidlertid er der en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, hvis Tilstedeværelse i Loven — det maa jeg tilstaa — det har overrasket mig, at man paa Færøerne har villet finde sig i, jeg sigter til Bestemmelsen i sidste Stykke af § 3. Det forekommer mig, at der i denne Bestemmelse ligger en meget stor Fare for, at Forbudsbestemmelserne faar ringepraktisk Betydning. Vil man dømme efter Forholdene, som de har været her nede i Landet indtil 1913, er der Fare for, at der i hver eneste By paa Færøerne, ja, i hver eneste Kommune kan blive dannet Drikkeforeninger. Jeg siger ikke, det vil ske, thi jeg haaber, at den færøske Befolkning ikke vil taale det og er stærk nok til at forhindre det, men Muligheden er der. Bestemmelsen tillader nemlig, at der kan bestilles berusende Drikke til Udskænkning blandt Foreningers Medlemmer, det eneste Krav, der stilles, er, at dette ikke maa være Foreningens væsentlige Formaal, men man har ikke nogen Garanti for, at der ikke i en Forening kan gaas frem, som om det i Virkeligheden var det. Vi har her nede haft Erfaring for, hvorledes saadanne Foreninger virker. De affatter nogle Vedtægter med et kønt Formaal, men hvem kan kontrolere, at Foreningens Formaal fyldestgøres? En Kendsgerning er det, at der udskænkes stærke Drikke i stor Udstrækning i disse Foreninger. Nu vil man efter Lovforslaget, saa vidt jeg kan se, paa Færøerne end ikke være i Stand til at kræve, at en saadan Forening skal have Vedtægter, jeg ser heller ikke noget, der tyder paa, at der er en Aldersgrænse ved f. Eks. det

15de eller 16de Aar. For saa vidt der er noget, der byder en Garanti i den Retning, kunde det være rart at faa det oplyst. Det er almindeligt at sætte en Aldersgrænse for Adgang til Nydelse af stærke Drikke, og en saadan vil man sikkert ogsaa ønske paa Færøerne, men saa burde der være en Bestemmelse, der hindrer Børn og unge Mennesker fra at danne saadanne Foreninger, der bestiller berusende Drikke og udskænker dem til deres Medlemmer. Heller ikke ser jeg noget om, hvad der fordres for at være Medlemmer af en saadan Forening. Man kan tænke sig det Tilfælde, at nogle Mennesker, som befinder sig paa et Sted, hvor Foreningens Medlemmer er samlede, gerne vil optages i Selskabet og have noget med af de berusende Drikke. Hvad kræves der i saa Fald for, at de kan betragtes som Medlemmer? Jeg ser ikke, at der stilles noget Krav i den Retning, men dette forekommer mig meget farligt. Hvis f. Eks. en mundtlig Erklæring fra deres Side om, at de er Medlemmer, er tilstrækkelig til, at man kan skænke for dem, er der ingen Begrænsning, saa er Forholdet omtrent, som om der holdtes aaben Beværtning. Jeg ser heller ikke, at der er noget som helst til Hinder for, at man hos en Beværter kan leje Lokaler til en saadan Forening, saa at f. Eks. en Beværter, der har 4 Værelser, kan erklære, at de 2 er offentligt Lokale, men at de 2 er Foreningslokaler.

Det er alle disse Tvivl, jeg gerne vil have klaret. For saa vidt der ikke er nogen som helst Garanti mod, at saadanne Foreninger gøres til almindelige Drikkeforeninger, der i Virkeligheden er tilgængelige ogsaa for andre end Medlemmerne, synes jeg, at den Bestemmelse, jeg her taler om, er en meget farlig Bestemmelse. Jeg ved nok, at den samme Bestemmelse findes i Loven af 1912, men hvis de nødvendige Garantier mangler, forbavser det mig, at man ikke har faaet den strøget. Naar man forbyder Erhverv ved Handel og Udskænkning af berusende Drikke, skulde man sikre sig imod, at det Foreningensliv, der tillades, udarter. Vi har her i Danmark kendt Forhold, hvorunder noget af det værste Drikkeri, vi har haft, har floreret, nemlig indenfor det, man kaldte „Sutter“. I offentlige Beværtningslokaler paa Færøerne kan Drikkeriet ikke finde Sted, men for saa vidt Forbudet kan omgaas derved, at Værten ved Siden af sine offentlige Beværtningslokaler har et Par andre, som